

ПОЧЕНИЕ.

ЗАРАДИ ПОКАЛНІЕ.

ПРИШЛЕЦЪ АЗЪ ЕСТЬ НА ЗЕМЛІ.

псал. рѣт. ст. дѣ.

Оный, кой то се нахожда въ чѣжда замѧ не знає по кой путь ходи, и каде отхожда, понеже є страненъ (ѧбанціа): такови сме и нїе сички, слышателіе возлюбленнїй! за което говори и апостолъ Павелъ: Не имамы здѣ пребывающаго града. (Євр. гл. І. ст. дї.) и дрѹги безчеты совѣты ни дава свѧтое писанїе, за да се смышлуваме вынаги, какъ, Наше житїе есть на небесахъ. Нїе обаче всегда земленны тѣ работы мѣдрствуваме, то есть: Богатыю мысли, какъ да стане по богатъ, и да угоди на тѣло то си, сиромахъ мысли, какъ да нахрани и облече тѣло то си, торговецво сичкія си умѣ прилѣпилъ въ торговища та, и дрѹго нищо не мысли, оскенъ да купи євтено и да продаде скажпо: дрѹгій ище слава, а дрѹгій величество, и така сички се скитаме въ томъ сѹтный скѣтъ, и ходиме по оныхъ путьца, които ны закождатъ во адъ, а оный путь, што ны закожда во отечество то ни, сирѣчъ въ рай не-